

Jan Šulc píše o Zině Trochové

(E*forum, 21. 09. 2016)

Nové *echo* je nekrologem za literární historičkou, editorkou a textoložkou Zinou Trochovou (30. 1. 1924 – 28. 8. 2016). Z desítek knih české literatury, které odborně připravila k vydání, připomeňme texty Viktora Dyka (Anebo a jiné básně, 1980, dva svazky pro Českou knižnici v letech 2002 a 2003), Karla Hlaváčka (Pozdě k ránu – Mstivá kantiléna, 1964), Jindřicha Chalupeckého (Cestou necestou, 1999), Václava Navrátila (O smutku, lásce a jiných věcech, 2003), Fráni Šrámka (Výbor z díla 1, 1977), Karla Tomana (Básně, 1977 a 1997) nebo Jiřího Wolkera (Mladistvé práce veršem, 1954, Dopisy, 1984), a vícero komentovanými svazky se podílela na náročných řadách Spisů různých autorů (např. Karla Čapka, Jana Nerudy, S. K. Neumanna, Karla Poláčka, F. X. Šaldy, Richarda Weinera). „Patřila ke generaci, která vytvořila poválečnou českou textologickou školu. V archivech a knihovnách vyhledala, přepsala a textologicky zpracovala desetitisíce stran literárních textů. ... Její entuziasmus byl obdivuhodný, energie měla k nevyčerpání. Udivovalo mne, jak přesně a přitom rychle dokáže pracovat. Poznal jsem ji v době, kdy již byla v důchodu. Nikdy neodmítla žádnou práci, nezpochybnila žádný ediční nápad. Byla radost s ní mluvit o literatuře: neustále četla nové knihy, o nichž jsme spolu diskutovali. Neznala nudu, zahálení, nestěžovala si, stále byla plná elánu a zájmu o svět.“

www.ipsl.cz